

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Ing. P. T.**

zastoupen Mgr. Petrem Pulcerem, advokátem
se sídlem 28. října 3117/61, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Opavě**
sídlem Praskova 194/11, 746 01 Opava

za účasti: **Statutární město Ostrava, Městský obvod Krásné Pole**
sídlem Družební 576, 725 26 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2023, č.j. ZKI OP-O-2/80/2023-6

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou, doručenou soudu dne 11. 5. 2023, domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 30. 11. 2022, č.j. OR-403/2022-807-50. Citovaným rozhodnutím Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj nevyhověl návrhu žalobce na opravu chyby v katastrálním operátu. Žalobce v návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu považoval za chybný: „*nynější zápis vlastnického práva v katastru nemovitostí u současného pozemku parc. č. X v k.ú. X a a navrhuje, aby katastrální úřad prověřil správnost zápisu předchozího vlastnického práva (ve prospěch Statutárního města Ostravy) k pozemku parc. č. XA v k.ú. X a opravil chybu v katastrálním operátu tak, že zapíše jako vlastníka pozemku parce. Č. XA v k.ú. X Ing. P. T.*“
2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že napadeným rozhodnutím jej žalovaný přímo zkrátil na jeho právech a navrhl, aby bylo v celém rozsahu zrušeno. Konkrétně uvedl následující žalobní námitky.
3. Za prvé se žalobce domnívá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, když se žalovaný nijak nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce, které uvedl ve svém odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj.
4. Ve druhé žalobní námitce žalobce namítl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí neobjasnil, z jakého zákonného důvodu a právního titulu došlo v roce 1997 v souvislosti s neměřickým záznamem KP Ostrava č. 719, PVZ 305/1997 k oddělení pozemku parc. č. XB o výměře 5 645 m², zapsán na LV č. X pro k.ú. X, přičemž v souvislosti s citovaným neměřickým záznamem byl žalobce svémocně zbaven vlastnického práva k pozemku, který je nyní označen jako parc. č. XA. Žalobce uvedl, že oznámení o změně mu nebylo v roce 1997 oznámeno, nebylo oznámeno ani osobě oprávněné z věcného břemene (p. I. T.). Žalobce považuje postup Katastrálního úřadu v Ostravě v roce 1997 vztahující se k PVZ 305/1997 za zřejmý omyl bez zákonné opory, tak jak má omyl na mysli rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 40/2007. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyvrátil argumentaci žalobce, že Katastrální úřad v Ostravě neměřickým záznamem č. 719 ze dne 28. 8. 1997 umožnil a provedl vznik pozemku p.č. XA a až poté, dne 23. 9. 1997, byl tento pozemek parc. č. XA přidán (ručně dopsán zástupcem navrhovatele JUDr. S.) do Návrhu ze dne 22. 7. 1997 a zápis pak byl proveden dne 24. 9. 1997.
5. Jako třetí žalobní námitku žalobce uvedl, že žalovaný se nevypořádal se závěry znaleckého posudku č. 4/2021 znalce Ing. Š. M., když závěry znaleckého posudku vyvracejí promítnutí geometrického plánu č. 337-11-201-920/60 a sám žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že dle geometrického plánu č. 337-11-201-920/60 „mělo“ dojít ke změně hranice, „mělo“ dojít ke zvětšení výměry, neuvádí, že k této změně skutečně došlo. Proto se ze skutečnosti změny nemohlo vycházet v roce 1997. Dále se dle žalobce nevypořádal se související námitkou, a to, zda je závazný zápis o zvětšení pozemku na ručně psaném LV č. X pro k.ú. X a dále zda došlo k majetkoprávnímu vypořádání nebo jde o nevypořádaný obligační závazek, který nepřísluší žalovanému posuzovat.

6. Obsahem poslední žalobní námitky žalobce je jeho tvrzení, že byl v souladu s ustanovením § 11 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění účinném k 1. 1. 1993, k datu 1. 1. 1993 v dobré víře, že je vlastníkem tehdejšího pozemku parc. č. XB, o výměře 5 645 m² s tehdejším průběhem vlastnické hranice, tak jak byl zapsána na LV č. X pro k. ú. X. Přesto v roce 1997 žalobce své vlastnické právo nezákonným způsobem a postupem ztratil (svémocně byl zbaven vlastnického práva k pozemku, který je nyní uveden jako parc. č. XA, a to v souvislosti s neměřickým záznamem KP Ostrava č. 719, OVZ 305/1997), když žalovaný zákonnost svého postupu v roce 1997 neprokázal.
7. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, neboť má za to, že zjistil přesně a úplně skutkový stav věci potřebný pro posouzení, zda údaje katastru nemovitostí jsou zatíženy chybou ve smyslu § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí - dále jen „katastrální zákon“), tj. chybou vzniklou v důsledku zřejmého omylu při správě a vedení katastru nemovitostí. Dle názoru žalovaného žalobce neuvedl v žalobě žádné nové skutečnosti, které by žalovaný při svém rozhodování již nezkoumal, proto odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí i odůvodnění rozhodnutí správního orgánu 1. stupně.
8. Osoba zúčastněná na řízení se ve věci nevyjádřila.

Zjištění z obsahu správních spisů

9. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že dne 30. 5. 2022 se žalobce obrátil na Katastrální úřad Moravskoslezského kraje s návrhem na opravu chyby v katastru nemovitostí v katastrálním území K. P. Návrh se týkal pozemku parc. č. XA, k.ú. X, jenž je v katastru nemovitostí evidován ve vlastnictví Statutárního města Ostrava se svěřenou správou nemovitostí ve vlastnictví obce pro Městský obvod K. P. Žalobce považoval zápis za chybný a požadoval opravu zápisu vlastnického práva dle § 36 katastrálního zákona tak, že se jako vlastník pozemku parc. č. XA v k.ú. X zapíše žalobce. Přílohou návrhu byl znalecký posudek č. 4/2021 znalce Ing. Š. M.
10. Katastrální úřad prošetřil historický vývoj pozemku parc. č. XB a z něj oddělených pozemků parc. č. XC a parc. č. XA. Ve vztahu k pozemku parc. č. XA přitom zjistil při společném zobrazení katastrální mapy a zpřesněného rastru mapy pozemkového katastru pro k.ú. X, že hranice mezi pozemky parc. č. XC a XA, která byl určena na neměřickém záznamu č. 719 z roku 1997, neodpovídá geometrickému a polohovému určení hranice mezi původními pozemky parc. č. PK XD a parc. č. PK XE. Vzhledem k této zjištěné chybě vyhotovil katastrální úřad neměřický záznam č. XF k.ú. X s návrhem na opravu chybného zobrazení společné hranice parcel č. XC a XA a změnu výměr parcel.
11. Vzhledem ke zjištěným skutečnostem a nově vyhotovenému neměřickému záznamu vyzval katastrální úřad žalobce i vlastníka pozemku č. XA k ústnímu jednání, na něž se žalobce dostavil, přičemž v reakci na toto jednání zaslal žalobce katastrálnímu úřadu své stanovisko, v němž trval na svém požadavku, aby byl jako vlastník pozemku parc. č. XA v k.ú. X zapsán žalobce. Katastrální úřad hodlal provést opravu chybně určené hranice mezi pozemky parc. č. XC a XA z roku 1997 dle nově vyhotoveného neměřického záznamu č. 2562. Žalobce však s tímto postupem nesouhlasil a požadoval opravu dle své žádosti v celém rozsahu.
12. Katastrální úřad žádosti žalobce nevyhověl a opravu v údajích katastru nemovitostí dle § 36 katastrálního zákona neprovedl; oznámení o neprovedení opravy bylo žalobci doručeno dne 20. 9. 2022. Dne 29. 9. 2022 byl katastru nemovitostí doručen nesouhlas žalobce

s neprovedením opravy chyby dle jeho návrhu; dnem podání nesouhlasu zahájil katastrální úřad ve věci správní řízení.

13. Katastrální úřad jako správní orgán prvního stupně po přezkoumání námitek žalobce svým rozhodnutím ze dne 30. 11. 2022, č.j. OR-403/2022-807-50 nevyhověl žádosti žalobce na opravu chyby v údajích katastru nemovitostí, když v řízení o opravě chyby může řešit a opravovat pouze ty chyby, které vznikly zřejmým omylem při správě a vedení katastru nemovitostí, tedy chyby jasné a zřetelné. Poukázal přitom na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu stanovující, že institut opravy chyb v katastru nemovitostí nemůže sloužit ke změně právních vztahů k nemovitostem ani k odstraňování sporů týkajících se těchto vztahů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2011, č.j. 4 As 34/2010-41, publ. ve Sb.NSS pod č. 1028/2011).
14. K odvolání žalobce proti citovanému rozhodnutí rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Dospěl k závěru, že se v projednávané věci nejedná o zřejmou chybu v údajích katastru nemovitostí ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, když zápis vlastnického práva k pozemku parc. č. XA odpovídá listinám uloženým ve sbírce listin Katastrálního úřadu. Tvzení žalobce, že je vlastníkem pozemku parc. č. XA, z listin založených ve sbírce listin nevyplývá. Žalovaný tedy vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona, *na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.*
17. Podle § 44 odst. 2 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, *chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, (...) katastrální úřad opraví na základě původního výsledku zeměměřičské činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.*
18. V řízení o opravě chyby v katastrálním operátu může katastrální úřad činit pouze základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č.j. 7 As 90/2012-65). V zásadě je nutné trvat na tom, aby tyto úvahy katastrálního úřadu směřovaly k posouzení, zda se v konkrétním případě jedná o zřejmý omyl či nepřesnost při podrobném měření. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2014, č.j. 7 As 119/2014-53, publikován ve Sbírce NSS pod č. 6674/2014: *„opravou chyby v katastru nelze napravit nesoulad mezi evidovanými údaji a faktickým stavem v terénu, případně chyby, které jsou nejasné či sporné, např. vzniklé v důsledku protichůdného obsahu listin. Smyslem řízení o opravě chyby, jsou-li pro provedení opravy splněny zákonné podmínky, je uvedení evidovaných údajů do*

souladu se skutečným obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici. Toto restriktivní pojetí pravomoci katastrálního úřadu vyplývá z toho, že se jedná o správní orgán provádějící pouze evidenci na základě předložené listiny, a nikoliv orgán povoláný k přezkumu její pravosti či správnosti.“

19. Opravou chyby se tedy neupravují ani vlastnické, ani jiné vztahy k nemovitostem, a tudíž se jím nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují žádná práva a povinnosti. Odstranění rozporů mezi evidovanými údaji a údaji ve sbírce listin je totiž smyslem a účelem tohoto institutu - viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2006, č.j. 2 As 58/2005-125, pub. ve Sb.NSS pod č. 986/2006 Sb.: *„Řízení o opravě chyb v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů v katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Mění se jím evidované údaje, **aniž by se tak mohlo založit či pozbyt vlastnické** či jiné právo k nemovitosti (...). Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji, a to bez ohledu na to, zda původní zápis byl podložen rozhodnutím o vkladu, či se jednalo o záznam údajů o právních vztazích plynoucích z rozhodnutí jiných orgánů nebo z listin právní vztahy osvědčující.“*
20. V rozsudku ze dne 25. 2. 2011, č.j. 5 As 88/2009-75, publ. ve Sb.NSS pod č. 771/2011 Sb. Nejvyšší správní soud doplnil, že *„Opravou chyby dochází pouze k dodatečnému nahrazení údaje chybně evidovaného v katastrálním operátu údajem z hlediska právní úpravy katastru správným, tedy takovým údajem, který je v souladu s listinami založenými ve sbírce listin. To ještě nevylučuje, že skutečným vlastníkem dané nemovitosti či nositelem jiného zapisovaného práva k nemovitosti je někdo jiný, než komu zápis v katastru svědčí.“*
21. Významem pojmu „zřejmý omyl“, jenž zazněl v argumentaci žalobce, se zabýval Nejvyšší správní soud opakovaně; v rozsudku ze dne 17. 1. 2008, č.j. 1 As 40/2007-103 mj. vymezil: *„Neurčitý pojem „zřejmý omyl“ obsažený v § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, je třeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti – zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris – např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Omyl je přitom charakteristický tím, že je v něm obsažen lidský činitel.“*
22. Předně je nutno uvést, že katastrální úřad zjistil na základě návrhu žalobce na odstranění chyby v katastru nemovitostí při prošetřování historie parcely č. XB, že hranice mezi pozemky parc. č. XC a XA, která byla určena výše uvedeným neměřickým záznamem č. 719 z roku 1997, neodpovídá geometrickému a polohovému určení hranice mezi původními pozemky parc. č. PK XD a parc. č. PK XE. K tomuto zjištění dospěl při společném zobrazení katastrální mapy a zpřesněného rastru mapy pozemkového katastru pro k.ú. X. Vzhledem k této zjištěné chybě vyhotovil katastrální úřad neměřický záznam č. XF, k.ú. X, jímž došlo k úpravě velikostí obou pozemků, a to tak, že pozemek parc. č. XC ve vlastnictví žalobce se zvětšil z výměry 5390 m² na výměru 5 581 m², naopak pozemek parc. č. XA ve vlastnictví zúčastněné osoby se zmenšil z výměry 255 m² na výměru 63 m². Nicméně, k zápisu předmětného neměřického záznamu nedal žalobce souhlas.
23. Lze tedy uzavřít, že na základě návrhu žalobce na opravu chyby v katastrálním operátu katastrální úřad skutečně zjistil chybu, a to chybné zobrazení hranice mezi parcelami č. XC a XA, jejíž opravou došlo ke zvětšení velikosti pozemku č. XC ve vlastnictví žalobce o 192 m². Nicméně žalobce s tímto výsledkem řízení o opravě chyby nesouhlasil a v průběhu

správního řízení se fakticky **domáhal posouzení vlastnického práva** k pozemku parc. č. XA, k čemuž, jak bylo uvedeno výše, řízení o opravě chyby v katastrálním operátu neslouží; katastrální úřad nemůže svou činností v takovém řízení nahrazovat činnost soudu, kterému jediné přísluší posouzení vlastnictví nemovitosti. Proto v řízení před správními orgány obou stupňů **nebyly naplněny podmínky pro opravu chyby**, což správně dovodil správní orgán prvního stupně i žalovaný.

24. Jakkoli tedy mohly být údaje v katastrálním operátu chybné, žalobce se v řízení o opravě chyby nedomáhal opravy údajů v zobrazení hranic mezi parcelami, ale změny údaje o vlastníku parcely, respektive změny vlastnictví parcely. Toho se však, jak vyplývá i ze shora citované judikatury, v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu domáhat nelze.
25. Nad rámec uvedeného krajský soud k jednotlivým žalobním námitkám žalobce konstatuje, že nesouhlasí s tvrzením žalobce, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkami uvedenými v odvolání proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, zejména neosvětlil zákonnost vzniku parcely č. XA oddělením z parcely č. XB, čímž byl žalobce svémocně zbaven svého vlastnického práva. Žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně ozřejmil historický vývoj velikosti pozemku parc. č. XB a také zákonný důvod pro vyhotovení neměřického záznamu č. 719, PVZ 305/1997, na jehož základě byla oddělena parcela č. XA. Žalovaný se výslovně věnoval tvrzení žalobce, že jde o zřejmý omyl, který by měl být napraven institutem opravy chyby v katastrálním operátu a toto tvrzení žalobce vyvrátil poukazem na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu. K námitce žalobce, že oznámení o změně mu nebylo v roce 1997 oznámeno, nebylo oznámeno ani osobě oprávněné z věcného břemene (p. I. T.), je krajský soud nucen konstatovat, že tato skutečnost nemá žádný vliv na možnost využití institutu opravy chyby v katastrálním operátu, o níž se vede řízení, proto se touto námitkou dále nezabýval. Žalovaný skutečně v napadeném rozhodnutí nevyvrátil argument žalobce, že Katastrální úřad v Ostravě neměřickým záznamem č. 719 ze dne 28. 8. 1997 umožnil a provedl vznik pozemku parc. č. XA a až poté, dne 23. 9. 1997, byl tento pozemek parc. č. XA přidán (ručně dopsán zástupcem navrhovatele JUDr. S.) do Návrhu ze dne 22. 7. 1997 a zápis pak byl proveden dne 24. 9. 1997. Nicméně žalobce v žalobě neuvedl, jaký důsledek z nevyvrácení tohoto argumentu dle jeho názoru plyne, tedy jak tím mohlo dojít k zásahu do veřejných subjektivních práv žalobce, proto tuto námitku soud nepovažuje za důvodnou.
26. Jako další žalobní námitku žalobce uvedl, že žalovaný se nevypořádal se závěry znaleckého posudku č. 4/2021 znalce Ing. Š. M. Jak vyplývá ze správního spisu, k závěrům znaleckého posudku se vyjádřil již správní orgán 1. stupně, který uvedl, že v tomto posudku není uveden stěžejný geometrický plán č. zak. 337-11-201-920/60 na zaměření cesty, který v minulosti změnil hranici mezi původními pozemky parc. č. XD a parc. č. XG, XE, a XH, bez majetkoprávního vyrovnání. V posudku nejsou uvedeny ani nesoulady označené z.z. 99 a z.z. 67, jež byly zapsány na ručně vedeném listu vlastnictví č. X k.ú. X.
27. Žalovaný uvedené vypořádání implicitně aproboval; s ohledem na to, že je nutno vycházet z principu jednoty správního řízení, pokládá krajský soud vypořádání se závěry znaleckého posudku za zcela dostačující a námitku za nedůvodnou.
28. Žalobce dále uvedl, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkami o tom, zda údaje v katastrálním operátu (údaje na LV č. X, geometrický plán č. 337-11-201-920/60) jsou závazné a mají reálný podklad. Žalovaný se skutečně ve svém rozhodnutí k závaznosti katastrálního operátu výslovně nevyjádřil, nicméně tato skutečnost vyplývá ze samotné

podstaty katastrálního zákona a zásad, které jsou v něm formulovány, zejména zásada materiální publicity.

29. Poslední žalobní námitkou žalobce je jeho tvrzení, že byl v souladu s ustanovením § 11 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění účinném k 1. 1. 1993, k datu 1. 1. 1993 v dobré víře, že je vlastníkem tehdejšího pozemku parc. č. XB, o výměře 5 645 m² s tehdeším průběhem vlastnické hranice, tak jak byl zapsána na LV č. X pro k. ú. K. P. Přesto v roce 1997 žalobce své vlastnické právo nezákonným způsobem a postupem ztratil. K tomu krajský soud uvádí, že z popisu změn pozemků (předchůdců pozemku parc. č. XB), které byly ve vlastnictví právních předchůdců žalobce a od roku 1989 ve vlastnictví žalobce, jasně vyplývá, že žalobce nemohl být v roce 1993 v dobré víře ohledně velikosti pozemku a průběhu vlastnické hranice, jak uvádí, když jeho právní předchůdci i on byli na nesoulad a zvětšení pozemku bez majetkoprávního vypořádání upozorněni poznámkami, jež byly uvedeny na listu vlastnictví č. X a tento stav byl právním předchůdcem žalobce odsouhlasen. Pokud se žalobce domnívá, že pozemek parc. č. XA je jeho vlastnictvím, může se svého práva domáhat, ovšem nikoli cestou opravy chyby v katastrálním operátu, jež zvolil, ale cestou žaloby na určení vlastnického práva.

Závěr a náklady řízení

30. Z výše uvedených důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 16. května 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu